

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XCVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

- 4 Sententia contra unum lata non nocet aliis idem ius etiam ex eadem causa pretendentibus.
- 6 Sententia lata contra unum ex pluribus reis debendi, etiam si essent socij, non nocet alteri.
- 7 Testis examinatus non nocet illi, qui ad eius examinationem citatus non fuit, etiam si testis contra illum de directo deponeret.
- 8 Testis ante ceptum iudicium, & ante litem contestatam examinatus nullam facit fidem, nec nocet.
- 9 Testis unicus, & singularis quantumcumque honestus, & in dignitate positus nullam plenam fidem facit.
- 10 Et quando saltem presumptionem, & semiplenam faciat fidem.
- 11 Testis unius dicti in preiudicium producentis plenam fidem facit.
- 12 Societatis natura est unicuique lucrorum, & damnorum partem dari, & assignari.

E P I T O M E.

TESTEM contra unum examinatum alij non nocere, & ex pluribus hic positus fidem non facere, demonstratur.

C O N S I L I U M X C V I.

ERTITVR dubitatio super depositione unius testis extra iudicialiter, & parte non citata, & ante litem contestatam examinati in causa cuiusdam societatis inter tres milites contracte super rebus, & lucris in bello acquirendis, uidelicet inter Titium, Sempronium, & Caium, nam Caius in conspectu in belli captiuum fecit unum ex hostibus, qui cum se redemisset, super pecunia redemptionis postea inter hos tres lis, & questio orta fuit, quia in primis Titius contra Caium agens dixit, quod tempore captiuitatis ipse dixit Caio, an subsidium suum uellet ad defendendum captiuum, & quod Caius negatiue respondit, Caius uero excipiendo dixit, Titium non ita dixisse, sed tunc solum dixisse, da mihi partem captiuitatis, & Caium respondisse, *uolente guadagna, come ho fatto io*: Ad quod probandum Caius produxit unum testem, qui eo modo, quo dixit Caius, deposuit: & hac inter Caium, & Titium super societate inuicem contendentes facta fuerunt. Modo contra Sempronium agentem, seu petentem partem suam lucri, & pecunie pro redemptione captiui soluta, Caius opponit, nullam inter eos contractam fuisse societatem: & ad hoc probandum, seu ad excludendum Sempronium adducit depositionem testis inter Titium, & Caium examinati, qui ut supra deposuit: queritur igitur, an dictum huius testis ipsi Sempronio uolenti contra Caium agere noceret: & non nocere absque multiloquio uidetur dicendum, & concludendum,

- 1 in primis, quia testis examinatus contra Titium non debet alteri preiudicare. l. cum queritur. cum sequen. & sequen. ff. de except. rei iudic. & per totum C. quibus res iudi. non nocet, & per totum C. res inter alios acta, & l. saepe per totam legem ff. de rei iudi. & dixit Bar. in l. 2. ff. iudi. solui, & in l. prator. §. 1. ff. ui bono. raptio.
- 2 quod testes examinati in una instantia fidem in alia inter alias personas non faciunt, ut not. per gl. in lis, apud quem. C. de ede. nisi essent tales, quibus sententia inter alios lata noceret. l. sed & si. §. fin. cu. l. seq. ff. de iureiu. & Inno. in c. causa, extra de testibus: sed sententia lata contra unum ex socijs, qui solus causam eius nomine mouit, alteri socio non preiudicat, ut in d. l. saepe, in fi. prin. & argumeto sumpto a casibus specialibus, in quibus res inter aliquos iudicata aliis nocet, inter quos non est hic casus, quando contra unum ex socijs fuit iudicatum, immo in d. l. in prin. probat, quod sententia lata contra unum non nocet aliis idem ius ex eadem quoque causa praeterdictis, ergo nec depositio testium nocebit. Nec obstat id, quod uoluit Bar. in l. ex duob. in 4. col. ff. de duob. reis, quia Bar. ibi loquitur de ijs, qui essent socij omnium bonorum, seu eiusdem litis & obligationis, & actum esset, q

omne commodum, & incommodum ex illa litigatione proveniens deberet esse inter eos communi. Bar. ibi declarat, nam tunc sententia, & acta contra unum ceteris preiudicarent, ut ibi factum nostro non fuit factum, neque conuenienter.

- 6 Item sententia lata contra unum ex reis debendi, etiam si socii, non nocet alteri. l. si. C. de fideius. Bar. in d. l. bus, in 3. col. uerbi. 2. uidetur ff. de duob. reis. dictum unius, uel plurium testium nocebit, per totum in d. l. 2. ff. iudi. solui, & in d. l. 2. §. 1. ff. ui bono. rea testis examinatus non nocet illi, qui ad examinationem testium non fuit citatus, etiam si de dicto illi deponeret. c. 2. cu. ibi not. extra de testibus. unus nocebit illi, qui non fuit citatus, & contra testis non fuit productus, nec examinatus: sed tunc quo agit, fuit contra Titium, & Sempronio non examinatus, ergo Sempronio preiudicare non potest.
- 8 fuit hic testis fuit examinatus ante ceptum ante litem contestatam, ergo nullam fidem facit, nec & maxime Sempronio, contra quem non deponit, fuit examinatus, ut per totum in rubro, & in §. non co. test. Adde, quod hic testis est unicus, & non effect uir honestus, & in dignitate positus, ut in d. l. 2. ff. iudi. solui, & in d. l. 2. §. 1. ff. ui bono. sumptionem, & semiplenam fidem, quando dictum factum, & negotio ipso deponeret, gl. & de d. l. cet, & habetur per Bar. in l. si. ff. de q. & per loco, de proba. sed in casu occurreret hic testis non directe super ipso facto, & negotio, sed instantiis, ergo nec semiplenam fidem contra Sempronium super negotio principali faciet. ¶ Confideretur etiam, quod stante depositione huius testis est ad instantiam Caii, testis contra ipsam Caium non illi; praedicta, ex quo ab eo fuit productus, quae habetur per gl. in c. in praesentia, extra de arg. not. per gl. in d. c. licet, in ult. gl. uidetur, quod huius testis potius inferat societate aliquam milites fuisse contractam, quam contrarium, nam est, quod Titius dixerit Caio, da mihi partem prout etiam uerum esse Caius ipse fatetur, ex quo quod inter eos contracta dicebatur quae dicitur in ius vigore pars debebat, nam de natura societatis quod unicuique pars, & rata damnorum, & lucrorum, & assignetur, si non fuerit, ff. pro socio. & Inno. de societate. quo enim iure Titius parte dicit, nisi inter eos societate contracta fuisset, tunc quaedam praesumptio societatis contractae non qui uult consequens, uidetur uelle antequam ff. de acquir. hered. & consequens societatis est partem lucri, & damni deberi, ut sup. Ex his omnibus concludendum uidetur, dictum illius in lo modo Sempronio praedicta.

S V M M A E.

- 1 Testes per eundem sermonem, & per eadem uerba non probant, quando factum aliquod, & non formalia probari debent.
- 2 Et maxime si non sunt testes integri, & legitimi.
- 3 Clausula sola ueritate inspecta, excludit solentiam ueritatis, & non probationes, nec ea, quae ad repudium ueritatis sunt.
- 4 Testes domestici, & alij inhabiles quare a testimonijs excluduntur.
- 5 Testes domestici, & alij inhabiles non admittuntur, quando sola ueritate inspecta procedi potest.
- 6 In causis, in quibus sola ueritate inspecta procedatur, testes non solum probatorij, sed et reproborari uidentur.
- 7 Exceptio competens contra primam actionem quando prima actione agente, uel prima actione, uel actione in factum oriente possit opponi, & quando secus.
- 8 Instrumentum, seu chirographum repertum, concelsum a debitore, arguit solutionem, et liberationem, et si in pro-

odū ex illa littera
 ē inter eos com
 entia, & acta
 arent, ut ibi
 conuentum
 reis debēdi, et
 ideius Bar. in d.
 de duob. reis. q.
 nocebit, per
 .§. i. ff. ut bon
 ocer illi, quia
 et, etiā si de d
 extra de testib.
 tatus, & contra
 amarius: sed
 impronio nō
 iudicare nō pō
 ante ceptum
 fidem facit, p
 a quē non dep
 rubro, & nig
 stis est unicu
 ci adhibēda, q
 ate positus, et
 tib. ꝛ faceret
 m, quādo d
 ret, gl. & d
 ff. de q. & per
 rurrēti hic t
 negotio, sed
 fidem cōtra
 et. ¶ Confid
 e huius testis
 ipsum Caium
 fuit productus
 sententia, extra
 t. gl. uidet, quod
 cietatē aliquā
 in contrariū,
 da mihi partem
 ple facetur, et
 datur quēdā loc
 de natura socie
 amnorū, & lucro
 ff. pro socio, &
 re Titius part
 tracta fuisset:
 tatis contract
 nelle antecē
 es societatis
 i, ut sup. Ex his
 dictum illius
 icare. Lari
 A.E.

integram appareret.
 demerenti, seu chyrographi cancellatio tollit omnem obligatio
 nem, & actionem non modo principalem, sed etiam accesso
 riam, & dependentem.

Chyrographum satis perfectē ad liberationem dicitur laceratum,
 quando est laceratum in parte substantiali, & quatenus ser
 uata se extendit.

EPITOME.

TESTES per eadem met uerba formalia deponē
 res factum non probant, & hi, ac alii inhabiles non
 admittuntur etiam in causis, in quibus sola uerita
 te inspecta procederet.

Exceptionem peremptoriam cōpetētem cōtra pri
 mā actionem posse post sententiam, quæ trāsiuit in
 rem iudicatā, opponi, siue agat prima actione, siue
 actione in factum ex sententia oriētē, quādo ea post
 sententiā superuenit, & cōpetere cepit, demonstratur.

CONSILIVM XCVII.

VPER dubiis propositis paucis me expedi
 diam, qm̄ per excellentissimum dominū
 aduocatū uti fratrem honorādam omnia
 in suis allegationibus tam clarē fuerūt re
 soluta, ut uix ceteris dicendi locus super
 fuerit. Ad primū itaq; r̄ideo, q̄ ex quo duo tm̄ testes
 fuerunt examinati super errore lacerationis, & super
 cōfessione Geminiani extrajudicialiter facta p̄sente
 parte, qui serē per eadē uerba formalia, & per eun
 dem sermonem deposuerunt, ut ex eorum attestatio
 nibus appareat, ipsi tanq̄ subornati, & per eundem ser
 monem prameditatum deponentes nō dicētur pro
 bare, nec idem plenā facere, l. 3. §. ideoq; & ibi Bart.
 ff. de testib. qm̄ non fuerunt producti. nec examina
 tur eorum uerba formalia probant, sed factum ali
 quod, de quo in capitulis, ut ibi per Bar. & ꝛ hoc r̄ato
 magis dīcedum est, attento, q̄ hi duo testes non sunt
 integri, & legitimi, quia eorum alter est domesticus,
 & familiaris partis aduersæ, ad cuius infātiam depo
 nit. & obicūq; duo tm̄ testes examinantur, qui per
 eadē prameditatum sermonē deponāt, ipsi tanq̄ sub
 ornati non probāt, ut per Alex. in d. l. 3. & præsertim
 si hmoi testes non sint integri, & oī exceptione ma
 iores, ut uoluit Bald. in tit. de pace constan. in §. hæc
 sunt, qm̄ dicit factum. Quod autē domesticus, & familia
 res testes non dicantur integri, nec omni exceptio
 ne maiores, in iure tritum est, & plenē ostendit domi
 nus aduocatus in suis allegationibus, & præsertim
 quia si horum dicta bene inspiciantur, ipsi non uerifi
 catus considerauit, argumentum d. l. 3. §. ideoq;. ¶ Ad
 secundum respondeo, q̄ ꝛ hæc clausula, ut procedat
 sola ueritate inspecta, solum excludit solēnitates ri
 gorosis turis positui, prout facit clausula illa de ple
 no, sine strepitu, & figura iudicii, ut habetur in cle
 m. de uerb. signi. & per Bart. in extrauagā. ad repri
 mē. ita dicit Ant. de Buttr. in c. 2. in notabilibus, de iu
 rament. calum. Et propterea nō dicitur excludere uē
 ras probationes, & ea quæ ad reperiēdam ueritatē tē
 diū, ut habetur in d. clem. saxe, & latē per Barto. in
 loco præallegato in uerfi. summarie, & in uerfi. sine fi
 gura. Et do. Card. in d. clem. saxe in uerficu. non sic ta
 men inquit, q̄ si quis per hmoi clausulas ex forma sta
 tutorum arbitrium procedendi habeat potest omite
 re ea, q̄ solēnitatem respiciunt, & nō illa, per quæ
 cognitio ueritatis impediretur. Sed ꝛ testes dome
 stici, & alii inhabiles a testificando repelluntur, ut ue
 ra cognitio ueritatis habeatur, quæ ab eis haberi non
 potest, ut habetur in d. l. 3. & l. penul. ff. de testibus, &
 l. etiam, cum ibi not. C. eo. ergo ꝛ etiam in casibus, in
 quibus sola facti ueritate inspecta procedi pōt, testes

domestici, & aliās à iure inhabiles, & suspecti repu
 tari, ut in d. l. 3. in princ. & in §. 1. non poterunt ad tes
 tificandū admitti. Prætereaꝛ in hmoi causis, in qui
 bus etiā sola ueritate inspecta proceditur, admittunt
 testes non mō probatorij, sed etiam reprobatorij,
 ut est gl. in uerb. pro testibus, & ibi Imol. & Cardi in
 d. clem. saxe, ergo non omnes testes, & sic inhabiles,
 & non integri admittuntur, & hoc est uerō uerius, ut
 probatur in c. 2. de testibus in 6. ubi in causis ecclesia
 sticis, in quibus summarie, & sine figura iudicii sola
 facti ueritate inspecta proceditur, ut in clem. 1. de iudic.
 admittuntur testes reprobatorii aliorum testium
 ad probandum testes ab aduersario nō esse integros,
 nec fide dignos, ut h̄ per gl. in d. c. 2. ¶ Ad tertium,
 quod plus ambiguitatis habet, r̄ideo, q̄ ꝛ posito no
 uationem necessariam in casu nostro factam fuisse ra
 tione emanati præcepti, quod in rem iudicatam con
 tra Geminianum transiuit & q̄nr exceptiones per
 emptorias, q̄ poterant contra primam actionem op
 poni, nō posse opponi contra actionē in factum, uel
 iudicati orientē ex præcepto, & sn̄a iudicis, ut uoluit
 gl. notabilis in l. duobus, & ibi Barto. ff. de excep. rei
 ud. & est bonus tex. i. l. peremptorias, C. sentē. rescin.
 non poss. & iō fatuum eē qui prima actione ageret,
 qm̄ illi possent opponi exceptiones solutionis, libera
 tionis, seu pacti de non petēdo, uel alia similes, quæ
 non possent opponi, si ageret actione in factum, uel
 iudicati ex præcepto, uel sn̄a iudicis oriente, ut dicit
 gl. & clarius ibi Paul. de Castr. in l. 1. C. de iudi. Tamē
 ex quo in casu nostro exceptio solutionis, & libera
 tionis, quæ ex laceratione scripti oritur iuxta not. per
 doct. in l. labeo. ff. de pact. l. si chyrographū. ff. de proba
 tario. per Barto. in l. fullo, §. qui tabulas. ff. de furtis, l.
 unica. §. ille, & ibi gl. & Bald. C. de lati. liber. tollen. si
 peruenit, & cōpit competere post præceptum factū
 de soluendō, & sic post sententiam iudicis, & post
 quam noua actio in factum ex sententia, & præcepto
 orta fuit, & q̄nr post nouationē necessariam ex præ
 cepto, & sententia iudicis resultantem, ut apertē col
 ligitur ex contentis in processu, & ex cōfessione partis
 aduersæ in iudicio facta, seq̄t, q̄ hæc exceptio, quæ
 dī peremptoria, q̄ dī exceptio solutionis, & libera
 tionis, ut colligitur ex iuribus supra allegatis, & ibi
 scriben. poterit opponi nō solum, si aduersarius egit
 set prima actione oriente ex obligatione scripti, sed
 etiam si egisset actione in factum, uel iudicati ex præ
 cepto, & sententia iudicis: ita probatur in l. & post,
 ff. de trans. & in l. eleganter. §. si post, ff. de condictio.
 indeb. & in terminis proprijs hoc modo declarat Sa
 lice. post Bal. & alios in l. 1. in 10. opposit. & in sua di
 stinctione. C. de iuris, & fac. ignoran. Prædicta corro
 borantur etiam ex ijs, ꝛ quæ uoluit Bald. in d. l. unica.
 §. ille, in quib; q̄ si scriptum, seu in st̄m reperiatu
 penes creditorem cancellatum, ex hoc debitor dicitur
 liberatus, & soluisse præsumitur, etiam si in proto
 collo notarii integrum appareret. Et ibi idem Bald.
 in fi. uerfi. subdit etiam, ꝛ q̄ per cācellationem instru
 menti non modo tollitur obligatio, & actio princi
 palis, sed etiam qualibet accessoria, & dependens,
 ergo per cancellationem, seu incisionem scripti fa
 ctam post præceptum, & sententiam iudicis dicitur
 sublata non solum prima actio, sed etiam actio in
 factum, uel iudicati ab ipso scripto dependēs, quam
 uis apud acta notarii integrum, & incorruptum re
 manserit. Non obstat, quod scriptum in casu nostro
 non fuit perfectē laceratum, sed ceptum lacerari,
 & lex de aliquo actu simpliciter loquens intelligit
 de actu perfectō, l. quamuis. ff. de in ius uocan.
 Quia responderetur, ueluti etiam dominus Aduoca
 tus in suis allegationibus dixit, ꝛ satis esse, q̄ scriptū
 fuerit

fuerit laceratum, seu incisum in parte substantiali, veluti in simili uoluit glo. in uersi. uitiatum in l. fi. C. de edicto diui adr. toll. & quamuis tota charta non fuerit integraliter incisa, & lacerata, tamen ex quo fuit incisa, & lacerata in ea parte, ex qua obligatio, & actio poterat competere, & quatenus scriptura le extēdebat, fuit integraliter lacerata, sequitur, quod scriptum satis perfecte dicitur laceratum quoad inducendam liberationem, & absolutionem eius quod scriptura continebat, p. tex. in l. proximē, ff. de ijs, q̄ in testa. delen. Cōcludo itaque ex p̄missis Geminianū fuisse ab obligatione p̄dicta liberatū, & bñ fuisse per dñm iudicem a quo in fauorem ipsius Geminiani iudicatum, & illius sententiam debere per dominum iudicem ad quem confirmari, & approbari. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Testes non deponentes de identitate rei concludenter non probant.
- 2 Probatio dubia ipsum probantem non releuat, immo contra illum interpretatur, num. 6.
- 3 Testis de auditu, & credulitate non probat.
- 4 Casum probare debet is, qui se in casu fundat, alioquin succumbit.
- 5 Aliquorum appellatio in dictis testimoniis, & in alijs potest in duobus uerificari.
- 7 Testis non probat, quando ratio dicti sui necessario non concludit.
- 8 Confessio extraiudicialis etiam absente parte facta, quale quale iudicium, & p̄sumptionem facit.

E P I T O M E.

TESTES in fauore p̄ducētis nō plenē probare ex eo, qd̄ de idēitate rei nō deponāt nisi de auditu, & credulitate, itē ex eo, qd̄ dubiē deponāt, & rō dicti sui necessario nō p̄cludat, & ex alijs hic positīs oñdī.

CONSILIVM XCVIII.

IN causa, quam do. Antoniusmaria Bettus habet contra Alexandrum Saluagnū, paucis utar, in ea. n. tota uis consistit in dictis testimoniis pro parte Alexandri examinatorum, an per eos dicatur probatus casus fortuitus, & talis, per quem Alexander a restōne pecudum fuerit liberatus: & licet dicti testes uideantur satis concludere, q̄ pecudes dicti Alexandri vnā cum bestiis aliorū rusticorum fuerint a militibus ui raptæ concordādo de loco, tempore, & personis, & de notitia pecudū, affirmando se rapinæ p̄sentes fuisse, & quia uicini, tamen concludenter non probāt, dictas pecudas raptas fuisse illas, quas Alexander uēdiderat dicto domino Antoniomaria, quas postea ab eodem domino Antoniomaria cōduxerat: & iō t̄ cū ipsi testes de idēitate pecudum non deponāt, concludēt probare non dicūtur per ea, q̄ uoluit Bar. in l. senatus, in ff. de accusa. per Ioan. Andr. in c. auditis, de p̄script. per Alex. in consi. 118. cum sequē. uol. 1. & per Imol. & Alex. in l. inter pares, ff. de re iudic. nam uerum eē potest, q̄ pecudes Alexandri fuerint a militibus raptæ, & tamē non fuerint illæ, quas a do. Antoniomaria cōducebat: & propterea t̄ illa probatio tanq̄ dubia nō dicitur ipsum Alexandrū releuare, c. in p̄ntia, de probat. l. neq; natales, cū simil. C. eo. ti. & hētur per Alex. in d. consi. Præterea Doninus testis pro parte Alexandri examinatus interrogatus, an sciuerit, pecudes raptas fuisse illas, q̄ erant domini Antoniomaria, & super quibus lis est inter eum, & dictum Alexandrum, respōdit de auditu, & de credulitate, q̄ sic, t̄ & iō nō facit fidem, nec probat, q̄ pecudes raptæ a militibus fuerint illæ, quæ erāt ipsius domini Antoniomaria. l. testium, ibique docto. C. de testibus, & Bal. in l. conuēticularum. C. de episc. & cleri. cum similibus, ex quibus infertur, q̄ cum Alexander non probauerit casum hoc est rapinam pecudum conductarum, ipse ad restitutionem pecudum teneri debet, nam t̄ qui se fun-

dat in casu, debet casum probare, alioquin non debet ad tradita per Ioan. Andr. in d. consi. 118. in ult. col. Ratione testis deponit se uidisse pecudes Alexandri raptas a militibus, nec deponit de numero; quo fit ut non possit intelligi de duobus capitibus, l. ubi testis ff. de testibus. sed Alexander decem & octo pecudum conducebat, ut in instrumēto habet go ultra duo capita, quæ dicerentur raptæ, ad rationem aliorum teneri debet. nam dictum testis non concludit, nisi de aliquibus, & sic de duobus, & non de alijs, argumento eorum, quæ turbat per Imol. & Alex. in d. l. inter pares. uel dicitur est t̄ probationē illam de pecudibus Alexandri dubiam, & incertam, quia potest intelligi de duobus capitibus, & de pluribus, & ideō tanquam concludenter non esse admittendam, & cōpretandam contra Alexandrum ipsum testem ducentem per gloss. & docto. in d. c. in p̄ntia. quamuis alius testis, uidelicet Iacobus affinis pecudes raptas fuisse ipsius domini Antoniomaria tamen reddendo rationem dicti sui nihil concludit, cum reddat rationem non inferentem, nec ratio concludentem, dicit enim se scire pecudes fuisse ipsas do. Antoniomaria, quia Alexander, & incarceratus fuit ad instantiam domini Antoniomaria illa de causa, quæ ratione pecudes raptas fuisse illius, quinimmo cum nam cum do. Antoniomaria sit uir probatus, si sciuerit dictas pecudes suas fuisse raptas, non fecisset Alexandrum capi, & nec rari, & t̄ ideō hic testis non probat, quia ratio necessario non concludit, prout cōcludere debet in d. l. neque natales, l. non hoc. C. de iur. l. qui interrogatus, & ibi Barto. ff. de p̄script. dit. l. 2. §. circa. ff. de doli excep. l. cum talis fuit di. & demon. & Bald. in d. l. conuēticularum. milib. Præterea contra dictum Alexandrum pro parte dicti do. Antoniomaria examinatus si testes, inter quos ser Ludouicus deponens confessione dicti Alexandri dixit, q̄ Alexander testis dixit, & confessus fuit, q̄ aliquæ pecudes fuisse militibus ablata, & raptæ, & q̄ milites aliquos ipsi Alexandro donauerant, & sic non concludit de omnibus pecudibus, & consequenter non in duabus tantum uerificari per sup̄p̄dictam, & cōposuit, ipsum Alexandrum post recessum non habere pecudes, quas ad societatem, seu in loco quodam medico Mutinensi tenebat: & alio delictet Petrus deposuit se plures pecudes raptas, uel ad minus sex uidisse in stabulo dicti Alexandri post recessum militum, & cōdrum illas uoluisse dicto ser Ludouico uerificari q̄ illi de domo, & familia Alexandri dicitur testi, q̄ illæ erant pecudes, quas dictus Alexander quodam medico Mutinensi conducebat, & colligitur saltem p̄sumptiuē, & tempore, q̄ des, quas Alexander a dicto medico tenebat, post recessum militū erāt penes ipsum Alexandrum oēs fuerunt a militibus ablata, quia ser Ludouicus deponit de confessione extraiudiciali Alexandri ēt absente parte, t̄ q̄ licet semiplenā probatio fiat, t̄n facit quale quale iudicium, & p̄sumptiuē iuxta ea, q̄ hñr in l. iudicia. C. de proba. per l. licet at si clerici de iudi. aliquid per Moder. in l. nedi, ff. de iureiuran. c. fi. & ibi Abb. post gloss. ab in testa. & Alexand. in consi. 24. in 1. col. post Bald. quem allegat. Petrus uero dicitur deponit se uidisse pecudes post recessum militū curia, seu stabulo Alexandri: quæ dicta

Et inferunt pec...
fidelis quas quo...
gotes exam...
rem ipsius non...
q̄ Alexander f...
quam dubia, in...
ipsum Alexand...
Antoniamaria ag...
habet intention...
inter sum conte...
dix ad ea, que h...
catis. Laus De...

Testes singulares in...
Testes de diversis su...
operari, & illam...
Confessio extraiud...
de hoc uerum sit...
probationem con...
Probationes due se...
suum coniung...
Testis extra iudic...

TESTES de...
litatis deponen...
in minori sum...

C O M...
N ca...
sistit...
lie...
tor...
rum ad effectum...
facta reddisse d...
trahentes facta...
ridos, nec siccas...
comiterentur, r...
fata do Cæcilia...
ipsum singula...
quoniam arbor...
tatis nec non ex...
cludenter non p...
que Bald. & c...
Vchitaccu. cu...
gelus dicit se ui...
premissas gre...
illas; in ea die...
mus exportare: ...
tur Sebastianu...
ficus, quibus ac...
cem grossam, u...
pas, & illas in du...
uertas, & in nu...
hos duos testes...
fies saltem in in...
in mison sum...
uero obli. & co...
de incisione un...
dunt. Quia res...
maior summa...
restit ad esse c...
cantur ad tradi...
ff. de re iud. & p...
hoc, q̄ si dicitur...
nem diuersitat...
diuersitate sum...
ur per Alex. in...
tate summarum...
fuit a sumum, ...
ibi: Sed in casu...